

PĀRVALDNIKA PAZĪMES

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr. 11:8-12; Rom. 4:13, 18-21; Mat. 6:24; Ebr. 9:14; 1. Jāņa 5:2, 3; Lūk. 16:10-12.

ATMIŅAS PANTS:

“Lai ikviens mūs uzlūko kā Kristus kalpotājus un Dieva noslēpumu namturus. Bet no namtura tiek prasīts vienīgi, lai viņš būtu uzticams” (1. Kor. 4:1, 2).

Pārvaldniekus atpazīst pēc viņu kvalitātes zīmes vai pēc viņu atšķirības pazīmes, tieši tāpat kā tirgotājus atpazīst pēc viņu logo vai zīmola nosaukuma. Patiesībā daudzi cilvēki ir padarījuši sevi slavenus, pārvēršot sevi par tirgus zīmolu.

Kristīga pārvaldnieka zīmols jeb pazīme ir Kristus mīlestības atspoguļojums, pateicoties attiecībām ar Viņu. Ja mēs dzīvojam un atklājam Kristus īpašības, mūsu dzīve atklāj mūsu zīmolu. Mūsu zīmols ir Viņa zīmols. Mūsu identitāte ir sajaukusies ar Viņa identitāti (1. Kor. 6:17).

Šajā nedēļā aplūkosim Dieva pārvaldniekiem raksturīgās īpašības, lai izveidotu viņu zīmola nosaukumu. Šīs īpašības iedvesmo mūs gaidīt Jēzus atgriešanos un darīt darbu, kas mums ir uzticēts kā uzticamiem Viņa patiesības pārvaldniekiem. Katra īpašība apraksta padziļinātas attiecības, kādas mums var būt ar Viņu, kas ir nācis meklēt un glābt pazudušo. Jo vairāk mēs pētām šīs īpašības, jo dziļāk tās iesakņojas mūsu dzīvē. Dieva mīlestības raksturs ar visām tā dinamiskajām šķautnēm kļūs par mūsu zīmolu un ietekmēs katru mūsu dzīves aspektu tagad un mūžībā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. februārī.

Uzticība

“Bet no namtura tiek prasīts vienīgi, lai viņš būtu uzticams” (1. Kor. 4:2). Uzticamam pārvaldniekam ir svarīgi cīnīties un uzvarēt “labo ticības cīņu” (1. Tim. 6:12). “Uzticīgs” ir Dievs un tādiem ir jāķļūst arī mums, pateicoties Viņa darbam mūsos. Būt uzticamam nozīmē kļūt uzticamam tam, par ko mēs zinām, ka tā ir patiesība. Īpaši garīgās cīņas karstumā.

Garīgie konflikti starp pareizo un nepareizo, labo un ļauno noteikti nāks. Tie ir daļa no ticības cīņas. Lēmums, kas iezīmē pārvaldnieku katrā situācijā, ir izvēle būt uzticīgam. Ja tu mīli bagātību, tad paliec uzticīgs Dievam un tam, ko viņš saka par naudas mīlestības briesmām. Ja tu kāro pēc slavas, paliec uzticīgs tam, ko Dieva Vārds saka par pazemību. Ja tu cīnies ar iekāres pilnām domām, paliec uzticīgs svētuma apsolījumiem. Ja tu gribi varu, paliec uzticīgs tam, ko Dievs saka par vadītāju kā visu kalpu. Izvēle būt uzticīgam vai neuzticīgam bieži tiek izdarīta sekundes laikā arī tādā gadījumā, ja sekas var būt mūžīgas.

Izlasi Ebr. 11:8-12, 17-19 un Rom. 4:13, 18-21. Ko šie panti māca mums par uzticību? _____

Ebreju valodā “uzticīgs” nozīmē paļauties. Tas pats ebreju vārds ir pamatā vārdam “āmen”, un tas nozīmē būt “cietam”, “stipram”. Uzticība nozīmē, ka mēs esam pārbaudīti un nelokāmi nodevušies Dieva plānam.

Gatavojoties runāt imperatora priekšā, reformators Mārtiņš Luters “lasīja Dieva Vārdu, pārskatīja savus rakstus un centās izvilkt savu atbildi piemērotā formā. [...] Viņš piegāja tuvu Svētajiem Rakstiem .. un emocionāli uzlika savu kreiso roku uz svētās grāmatas, un, labo paceldams pret Debesīm, zvērēja palikt uzticīgs evaņģēlijam un brīvi paust savu ticību, pat ja viņam sava liecība būtu jāapzīmogo ar asinīm.” (J. H. Merle d'Aubigné „History of the Reformation” (New York: The American Tract Society, 1846), vol. 2, book 7, p. 260)

Izlasi Atkl. 2:10. Ko mums ikdienas gaitās ar Kungu vajadzētu nozīmēt vārdiem “uzticība līdz nāvei”? _____

Lojalitāte

“Neviens nevar kalpot diviem kungiem; vai nu vienu tas ienīdīs un otru mīlēs, vai arī vienam izdabās un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un mamonam” (Mat. 6:24). Ko šis pants mums māca par to, cik ļoti svarīga ir lojalitāte pret Dievu? _____

Zināšanām par to, ka Dieva vārds nozīmē “greizsirdīgs” (2. Moz. 34:14), vajadzētu dot mums skaidru aicinājumu būt lojāliem. Lojalitāte pret “greizsirdīgu” Dievu ir lojalitāte mīlestībā. Ticības cīņā lojalitāte palīdz mums definēt, kas mēs esam, un iedrošināt mūs palikt cīņā.

Mūsu lojalitāte Dievam ir svarīga (1. Kēn. 8:61). Tā nav līgums, kas mēģina paredzēt katru nejaušību, ne arī tā ir vienkārši noteikumu saraksts. Drīzāk tā ir mūsu personīgās ticības, uzticības un nodošanās redzama izpausme.

Izlasī 1. Laiku 28:9. Ko šis pants mums māca par lojalitātes svarīgumu? _____

Tur, kur ir lojalitāte, tur tomēr ir arī nodevības iespēja. Lojalitātei, līdzīgi mīlestībai, ir jābūt brīvai izvēlei, vai arī tā nav patiesa lojalitāte. Karā dažreiz frontes vienības ir spiestas palikt un cīnīties, vai arī oficiēris viņus nošautu. Šie cilvēki varbūt dara savu pienākumu, bet ne noteikti lojalitātes dēļ. Dievs nelūdz no mums šāda veida lojalitāti.

Paskatīsimies uz Ijabu. Viņš neparedzēja traģiskos notikumus, kas iznīcināja viņa ģimeni, īpašumus un veselību. Viņš varēja atstāt uzticību, mīlestību un nodošanos, bet viņa lojalitāte pret Dievu bija nesvārstīga tikumības izvēle. Būdams godīgs un nebaidoties slavēt Dievu publiski, viņš izteica slavenos vārdus: “Redzi, Viņš mani nokaus – cerības nav! Viņa priekšā es aizstāvēšos” (Ij. 13:15). Viņa uzticība, piedzīvojot katastrofu, ir lojalitātes būtība, un tā liecina par visaugstākās kvalitātes uzticīgu pārvaldnieku.

Jautā sev: cik lojāls es esmu pret Kungu, kas nomira par mani? Kādos veidos es varētu labāk atklāt šo lojalitāti? _____

Tīra sirdsapziņa

Ir daudzas dārgas lietas, kas mums var piederēt. Veselība, mīlestība, draugi, liela ģimene – tās visas ir svētības. Bet varbūt vissvarīgākā no tām ir tīra sirdsapziņa.

Izlasi Ebr. 10:19-22 un 1. Tim. 4:1, 2. Ko nozīmē tas, ka kādam ir "ļauna apziņa" un "sirdsapziņā iededzināta zīme"? _____

Sirdsapziņa darbojas kā iekšējs mūsu ārējās dzīves monitors. Sirdsapziņai ir jāpieķeras augstam un pilnīgam standartam: Dieva likumam. Dievs ierakstīja Savu likumu Ādama sirdī, bet grēks to gandrīz izdzēsa – ne tikai viņā, bet arī viņa pēcnācējos. Palika tikai likuma fragmenti. "[Pagāni] parāda, ka bauslība ir ierakstīta viņu sirdīs, to apliecina arī viņu sirdsapziņa un viņu domas" (Rom. 2:15). Jēzus piedzīvoja veiksmi tur, kur Ādams cieta neveiksmi, jo Dieva likums bija "Viņa sirdī" (Ps. 40:8).

Ko Pāvils saka, kas ir mūsu vienīgais risinājums sliktai sirdsapziņai? Sk. Ebr. 9:14. _____

"Ir jāieiet sirdsapziņas vistālākajos kambaros. Dvēseles logi ir jāaizver pret zemi un jāatver plaši pret Debesīm, lai spožajiem taisnības Saules stariem būtu brīva pieeja. [...] Prātam ir jābūt tīram un šķīstam, lai tas var atšķirt labu no ļauna." (Elena Vaita "Mind, Character and Personality" 1. sēj., 327., 328. lpp.) Ja Dieva likums ir rakstīts ticīgā sirdī (Ebr. 8:10) un ticīgais ticībā cenšas sekot šim likumam, visdrīzāk iznākums būs tīra sirdsapziņa.

Ja tu jebkad esi cīnījies ar spriedzi, ko rada vainas apziņa, tad tu zini, cik šausmīgi tas var būt, kad sirdsapziņa par sevi nemitīgi atgādina. Kā pievērsšanās Jēzum un Viņa nāvei pie krusta par tevi un par taviem grēkiem var palīdzēt tev atbrīvoties no vainas apziņas lāsta? _____

Paklausība

Ābels paklausīgi zemojās pie sava altāra, pienesdams upura jēru, kā Dievs bija pavēlējis. Kains turpretī saniknots zemojās pie sava altāra, pienesdams augļus. Abi pienesā upurus, tomēr tikai viens brālis bija paklausīgs Dieva pavēlei. Nokautais jērs tika pieņemts, bet ne zemes augļi. Abi brāļi saprata upuru pienesšanas nozīmi un norādījumus attiecībā uz tiem, bet tikai viens no viņiem izpildīja Kunga norādījumus (1. Moz. 4:1-5).

“Ābela nāve bija sekas tam, ka Kains atteicās pieņemt Dieva plānu paklausības skolā, lai būtu glābts ar Jēzus Kristus asinīm, ko simbolizēja uz Kristu norādošie upuri. Kains atteicās no asins izliešanas, kas simbolizēja Kristus asinis, kurām jātiek izlietām par pasauli.” (Elenas Vaitas komentāri “The SDA Bible Commentary” 6. sēj., 1109. lpp.)

Paklausība sākas prātā. Tā ietver smalko procesu, kurā ar prātu tiek pieņemta atbildība īstenot augstākas autoritātes pavēles. Paklausības sākums ir attiecības ar autoritāru tēlu un labprātība paklausīt šim tēlam. Runājot par mūsu attiecībām ar Dievu, mūsu paklausība ir brīvprātīga, mīloša darbība, kas veido mūsu uzvedību saskaņā ar morālajiem pienākumiem. Paklausībai Dievam vajadzētu būt tik specifiskai, kā Viņš norāda, un nevis tikai veidā, kā mēs domājam vai ilgojamies, bet kā tam vajadzētu būt. Kaina gadījums ir skumjš piemērs, kā darīt, ko pats vēlas, nevis ko prasa Dievs.

Izlasi 1. Jāņa 5:2, 3 un Rom. 1:5, 10:16, 17. Ko šie panti mums māca, ko paklausība nozīmē kristiešiem, kas ir izglābti ticībā bez likuma darbiem? _____

Mēs nepaklausām, lai būtu glābti; mēs paklausām, jo jau esam glābti. Paklausība ir praktisks morālās ticības apliecinājums. Samuēls teica Saulam: “Vai gan Kungam tīkamāki sadedzināmie un kaujamie upuri par paklausību Kunga balsij? Redzi, paklausība labāka par upuriem un uzklausišana – par auna taukiem!” (1. Sam. 15:22).

Ko Samuēls domāja ar vārdiem, ka “paklausība labāka par upuriem”? Ko tas mums, kristiešiem, māca, lai mēs neiekristu lētas žēlastības viltus evaņģēlijā? _____

Uzticamība

Izlasi Lūk. 16:10-12. Ko tas mums māca par uzticamību? Kāpēc uzticamam pārvaldniekam šī rakstura īpašība ir tik svarīga? _____

Šis uzticamības princips ir redzams viscaur Bībelē. Piemēram, kādā stāstā četriem galvenajiem levītu vārtu sargiem bija uzticēts sargāt Vecās Derības svētnīcu naktī. Viņiem bija jāsarģā telpas, kas bija pilnas ar bagātību, un jāglabā atslēgas, lai atvērtu katru rītu durvis (1. Laiku 9:26, 27). Viņiem šis uzdevums tika dots, jo viņus uzskatīja par uzticamiem.

Uzticamība ir būtiska pārvaldnieka rakstura īpašība. Tas nozīmē, ka uzticams pārvaldnieks saprot savas lomas dziļo svarīgumu. Viņš saprot, ka Dievs ir uzticams, un viņa mērķis ir būt tādām pašām (5. Moz. 32:4, 1. Ķēn. 8:56).

Uzticamība ietver nobriedušu rakstura īpašību kopumu. Tas ir rakstura augstākais līmenis un kompetence, ko cilvēks var sasniegt novērotāju acīs. Dieva rakstura atspoguļošana nozīmē, ka tu darīsi to, ko tu saki, ka darīsi, neskatoties uz apstākļiem vai cilvēkiem, kas spiež tev rīkoties citādi (2. Ķēn. 12:15).

Divu valstu monarhi uzskatīja Daniēlu par uzticamu. Viņam bija uzticama padomdevēja reputācija visā dzīvē, bezbailīgi atklājot patiesību un dzīves gudrību ķēniņiem, un tas bija pilnīgi pretēji tam, ko darīja pareģi un burvji. Uzticamība ir galvenais tikumības dārgakmens. Tā parāda jūsu morālos principus visšķīstākajā formā. Šī īpašība pārvaldniekā nerodas vienā naktī, bet nāk ar laiku, parādot uzticību pat dzīves mazajās lietās.

Citi ievēro mūsu uzticamību. Viņi ciena mūs un ir atkarīgi no mums, jo viņi zina, ka mūs nevarēs viegli izšūpot citu cilvēku domas, untumi vai glaimi. Tāpēc uzticamība ir rakstura atklāšanās katrā atbildībā, kas ir virs zemes, nodrošinot pamatu Debesīs. “Mums ir jābūt uzticamiem, uzticīgiem Kristus valstības pavalstniekiem, lai tie, kas ir pasaulīgi gudri, var redzēt patiesas bagātības, labestības, žēlastības, maiguma un pieklājības atklāšanos Dieva valstības cilvēkos.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 6. sēj., 190. lpp.)

Padomā par kādu, ko tu personīgi pazīsti un kas ir uzticams. Ko tu vari mācīties no šī cilvēka, kas var palīdzēt arī tev būt uzticamam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Vēl viena laba pārvaldnieka pazīme ir individuālā atbildība.

“Sātana plāns vienmēr ir bijis novērst ļaunu prātus no Jēzus un pievērst cilvēkam, lai iznīcinātu individuālo atbildību. Sātana plāns cieta neveiksmi, kārdinot Dieva Dēlu, bet viņam veicās labāk, kad viņš nonāca pie kritušā cilvēka. Kristietība kļuva samaitāta.” (Elena Vaita “Agrīnie raksti”, 213. lpp.)

Kristum esot mūsu būtnes centrā, mēs esam atvērti Viņa vadībai. Līdz ar to mūsu dzīvē atklāsies ticība, lojalitāte, paklausība, tīra sirdsapziņa, uzticamība un individuālā atbildība. Tādējādi kā pārvaldnieki mēs esam darīti pilnīgi Dieva rokās (Ps. 139:23, 24).

Individuālā atbildība ir būtisks Bībeles princips. Esot uz zemes, Jēzum bija personīga atbildība Tēva priekšā (Jāņa 8:28). Mēs esam atbildīgi par katru lieko vārdu (Mat. 12:36). “No ikviena, kam daudz dots, daudz prasīs un, kam daudz uzticēts, no tā vairāk atprasīs” (Lūk. 12:48). Vislielākais drauds individuālajai atbildībai ir tieksme novelt atbildību uz kādu citu. “Paturēsīm prātā, ka tas nav mūsu pašu īpašums, kas mums ir uzticēts. Ja tas tā būtu, mēs varētu pamatoti pieprasīt varu. Mēs varētu novelt savu atbildību uz citiem un nodot pārvaldību viņiem. Bet tas tā nevar būt, jo Kungs mūs katru individuāli ir padarījis par Saviem pārvaldniekiem.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 7. sēj., 177. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārskatiet dažādās pārvaldnieka pazīmes, ko mēs pētījām šajā nedēļā: individuālā atbildība, uzticamība, paklausība, lojalitāte, tīra sirdsapziņa un uzticība. Kā šīs īpašības ir savā starpā saistītas? Kā atslābums vienā jomā varētu novest pie atslābuma pārējās? Vai arī kā nelokāmība vienā jomā var vadīt pie nelokāmības citās jomās?

2. Pakavējieties vairāk pie tā, kā evaņģēlija apsolījumi var palīdzēt tiem, kas cīnās ar vainīgu sirdsapziņu. Uz kādiem apsolījumiem viņi var atsaukties?

3. Mēs bieži “lojalitātes” jēdzienu pašu par sevi uztveram kā labu. Bet vai tas tā ir? Kādos veidos ir iespējams būt lojālam pret kādu vai pret kaut ko, kas nav labs? Kāpēc “lojalitātes” jēdzienu vienmēr vajadzētu pārdomāt specifiskā kontekstā, lai noskaidrotu, vai šī lojalitāte ir laba vai nepareiza?